

Изрази и наредбе – Наредбе

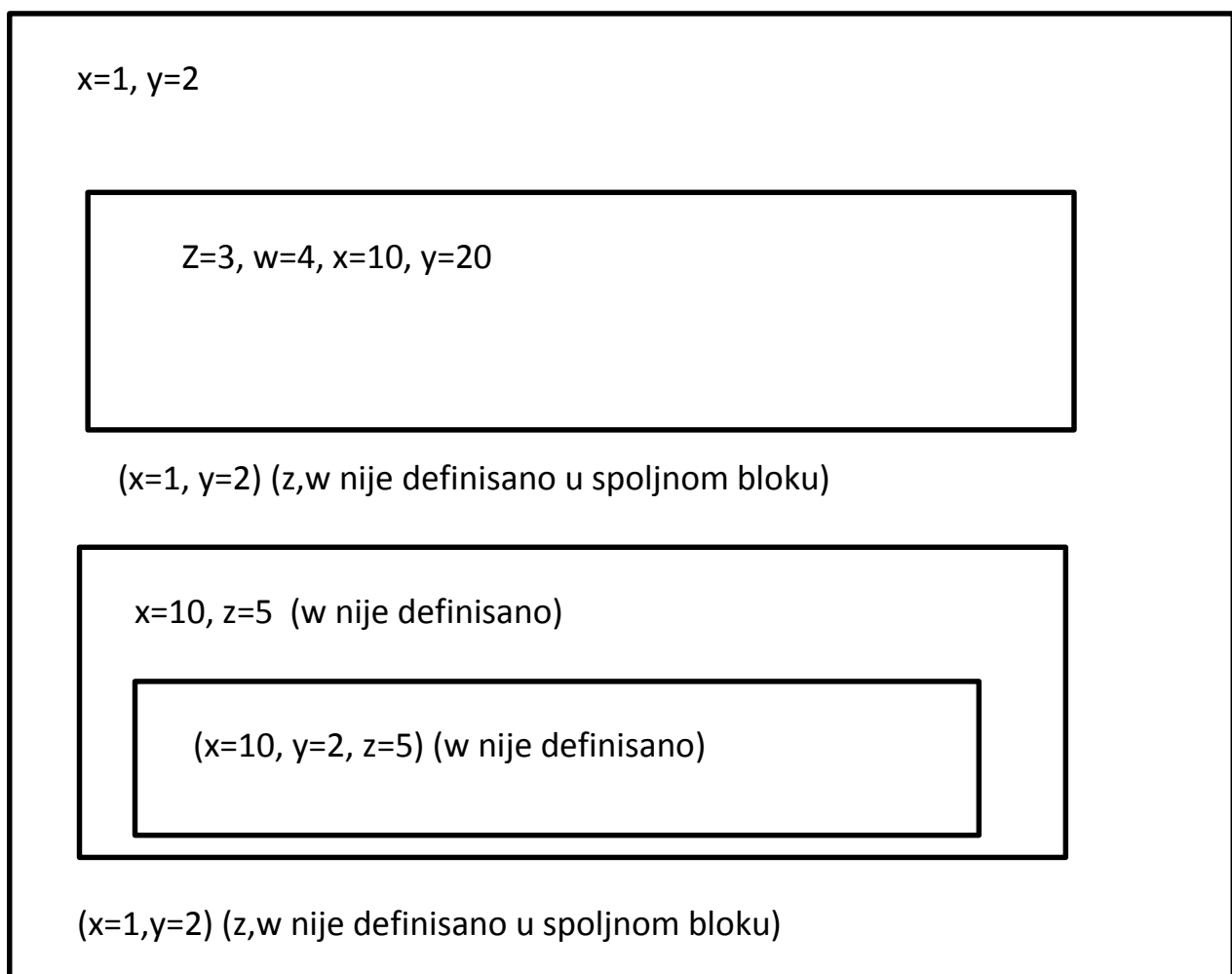
Наредба је основна јединица обраде у програмима. Деле се на просте наредбе (не могу се поделити на мање наредбе), сложене наредбе и управљачке наредбе (служе за пренос тока управљања на неко место у програму).

Сложене наредбе јесу структуре наредби којима се одређује редослед извршавања програма. Те структуре се зову управљачке структуре и деле се на секвенцу, селекције и циклусе.

Секвенца или блок је низ наредби које се извршавају једна за другом које почињу са { а завршавају се са } :

```
{
    float k=2,z=33;
    printf("\t\t2. nivo 1. bloka : x=%f y=%d z=%f k=%f\n",x,y,z,k);
}
```

Досег идентификатора (област важења) је део програма у којем се идентификатор може да користи. Област је дефинисана почетком и крајем самог блока у коме је идентификатор декларисан.

Идентификатори спољног блока (x и y) су глобални за унутрашње блокове и зато се њихов досег преноси и на унутрашње блокове.

Идентификатори из унутрашњих блокова (z и w) су локални за унутрашње блокове и само су унутрашњи блокови њихов опсег. Спољни блок је изван њиховог опсега.

Идентификатор дефинисан и у спољном и у унутрашњем блоку је у унутрашњем блоку под дефиницијом тог блока. Његова дефиниција у спољном блоку је невидљива за унутрашњи блок.